

पूनमदेवीको हत्याको कारण चोरी अहिलेको व्यवस्था सखाप पार्न चौतर्फी प्रहार -सापकोटा

छिमेकी युवकले हत्या गरेको प्रहरी दाबी

प्रस, वीरगंज, २१ असोज / वीरगंज महानगरपालिका-१ बजार छपकैया निवासी ४० वर्षीया पूनमदेवी सोनारिनको हत्या छिमेकी युवकले गरेको प्रहरीले दाबी गरेको छ।

जिल्ला प्रहरी कार्यालय, पर्साले आइतबार पत्रकार सम्मेलन गरी भारत, बिहार सीतामढी नरहा ग्राम घर भई हाल वीरगंज-१ बजार छपकैया बस्दै आएका गगनदेव सोनारकी पत्नी पूनम सोनारिनको हत्या निजकै छिमेकी २५ वर्षीय इमरान मियाँले गरेको दाबी गरेको छ।

पत्रकार सम्मेलनमा इमरान मियाँलाई सार्वजनिक गर्दै। तस्वीर: प्रतीक

प्रहरीले इमरान लागूऔषध दुर्व्यसनी रहेको पनि दाबी गरेको छ। प्रहरी उपरीक्षक कोमल शाहले चोरीको उद्देश्यले मध्यराति दुई बजे इमरान पूनमको घरको पछाडिबाट प्रवेश गरेको र सो दिन जितिया पर्व भएको कारण पूनम जाग्राम बसेकीले चोरी गर्न आएका इमरानलाई देखेकी थिइन्। सो क्रममा पहिचान खुल्ने भएले इमरानले सावेले प्रहार गरी पूनमको हत्या गरेको अहिलेसम्मको अनुसन्धानबाट खुलेको प्रउ शाहले बताए।

उनले इमरान पूनमको घरमा चोरी गर्नुपूर्व वडा नं १ वडा कार्यालयमा चोरीको उद्देश्यले गएको तर त्यहाँ चोरी गर्न नसकेपछि पूनमको घरमा चोरी गर्न

पसेको दाबी गरेका छन्। पूनम गत शुक्रवार बिहान धारिलो हतियार प्रहारबाट घाइते भएको सर्वप्रथम उनकी दिदी नीलम सोनारिनले देखेकी थिइन्। साढे तीन बजे जितियाको पुजाको लागि बहिनीलाई उठाउन पुगेकी नीलमले ओछ्यानमा बहिनी पूनम रक्तामय अवस्थामा देखेर उनलाई छिमेकीको सहयोगमा नारायणी अस्पताल पुऱ्याएको थिइन् तर त्यहाँ उपचार सम्भव नभएपछि उनलाई नेशनल मेडिकल कलेज पुऱ्याइएकोमा बिहान पौने आठ बजे चिकित्सकले पूनमलाई मृत घोषणा गरेका थिए। प्रहरीले घटना सम्बन्धमा प्रशिक्षित कुकुरको प्रयोग गरेको थियो भने

विद्यालय व्यवस्थापनको कुरालाई लिएर विद्यार्थी आन्दोलित

प्रस, वीरगंज, २१ असोज / शिक्षक सरुवा र गुणास्तरीय अध्ययनको माग गर्दै विन्ध्यवासिनी गाउँपालिका कार्यालय घेराउ गर्न पुगेका विद्यार्थीहरूमाथि प्रहरीले लाठीचार्ज गर्दा चारजना विद्यार्थी घाइते भएका छन्।

विन्ध्यवासिनी गाउँपालिका-२ गाउँलस्थित नेपाल राष्ट्रिय माध्यमिक विद्यालयको कक्षा ९ मा अध्ययनरत खेमबहादुर गोड, अनुराग यादव, विशाल यादव र कक्षा ८ मा अध्ययनरत कृष्ण मुखिया प्रहरीको लाठीचार्जबाट घाइते भएका बताइएको छ।

प्रहरीको लाठीचार्जबाट घाइते विद्यार्थीहरू। तस्वीर: नितेश कर्ण

शिक्षक सरुवाको निर्णय फिर्ता लिनुपर्ने र प्रधानाध्यापकलाई सरुवा गर्नुपर्ने माग गर्दै नेपाल राष्ट्रिय मावि गाँवल, राधाकृष्ण मावि बहुअर्वा र भौवासमेतका विद्यार्थीहरूले आइतबार गापा कार्यालय घेराउ गरेका थिए। लाठीफाटसहित पुगेका विद्यार्थीहरूको आन्दोलनलाई नियन्त्रण गर्ने क्रममा प्रहरीले लाठीचार्ज गरेको र सोमा चारजना घाइते भएका थिए।

तर इपका, पोखरियाका प्रहरी निरीक्षक मोहनविक्रम केसीले विद्यार्थीहरू आफैले चलाएका ढुङ्गामुढाबाट घाइते भएका बताए। उनले प्रहरीले कुनै हस्तक्षेप नगरेको प्रतिक्रिया दिएका छन्।

घाइते विद्यार्थीहरूले भने बेन्च, डेस्क, शौचालय, धारालगायतका व्यवस्थापनमा सुधार हुनुपर्ने माग गर्दै विद्यालयको ध्यानाकर्षण गराइएको तर सुनवाइ नभएपछि आन्दोलन गर्नुपरेको बताएका छन्। साथै आज भएको विद्यार्थी आन्दोलनको प्रमुख कारण भने शिक्षकहरूको सरुवा पनि रहेको छ। केही शिक्षकहरूले विद्यार्थीहरूलाई उक्साएर आन्दोलन गर्न लगाएको आरोप छ। घटनाको गम्भीरतालाई मनन गरी

मिटरब्याजसम्बन्धी ३९५ वटा मुद्दा फछर्चोट

प्रस, वीरगंज, २१ असोज / जिल्ला प्रशासन कार्यालय, पर्साले अनुचित लेनदेन (मिटरब्याज)सम्बन्धमा ६९५ वटा उजुरीमाथि छलफल गरेकामा ३९५ वटा उजुरीको फछर्चोट गरेको जनाएको छ।

सहायक प्रमुख जिल्ला अधिकारी शिवप्रसाद लम्सालले जेठ २४ गतेदेखि हालसम्म परेका एक हजार ३२९ वटा मिटरब्याजसम्बन्धी उजुरीमा दुईवटा कार्यदल बनाएर छलफल गराइएपछि ३९५ वटा मुद्दा फछर्चोट गरिएको र

६९५ वटा मुद्दामा छलफल भएको बताएका छन्। कार्यदलले दुई चरणमा गरेको छलफलमा विपक्षी साहुबाट रु ११ करोड ४९ लाख २० हजार मागदाबी भएको र (बाँकी अन्तिम पातामा)

प्रस, वीरगंज, २१ असोज / पूर्वसभामुख अर्जुन सापकोटाले नेपाल अहिले महासङ्घटमा परेको बताएका छन्। नेकपा माओवादी केन्द्र प्रचारप्रसार विभाग मधेश प्रदेशस्तरीय अभिमुखीकरण कार्यक्रममा वीरगंज पुगेका सापकोटाले अहिलेको व्यवस्थालाई सखाप पार्न चारैतिरबाट सङ्घटितरूपमा प्रहार भइरहेको बताए।

उनले अधिकांश ठाउँमा सामाजिक सदभाव बिगाने कार्य भइरहेकाले तत्काल सबैतिरबाट रोक्नुपर्ने आवश्यकता रहेको बताए।

माओवादी केन्द्रका उपाध्यक्ष सापकोटाले यो समस्या समाधानको लागि तत्काल सबै दल एक हुनुपर्ने बताए। उनले गलत गतिविधि तीव्ररूपमा बढ्नु सङ्घीयताविरोधी तत्त्वहरू अरूको इशारामा परिचालित भएको बताए।

'घरघरमा माओवादी, जनजनमा माओवादी' नाराका साथ अहिले देशव्यापी अभियान चलिरहेको र सो अभियानमा सञ्चार क्षेत्रको अहम् भूमिका रहेको उनले बताए।

जसरी विज्ञान र प्रविधि अगाडि

बढिरहेको छ, त्यसरी नै विचार पनि परिवर्तन गर्दै लैजाने पार्टीको मूलधार रहेको उपाध्यक्ष सापकोटाको भनाइ थियो। संविधान जोगाउन माओवादी एकलैले अहिले काम गरिरहेको तर संसद्मा रहेका अनेक दलहरू संविधान फाल्ने पक्षमा रहेका आरोप लगाए। उनले सुशासन र भ्रष्टाचार नियन्त्रण आफ्नो दलले गर्दै आएको र अब गाउँगाउँबाट भ्रष्टाचार नियन्त्रण गर्ने उनको तर्क थियो।

जनताको साथ पाएर माओवादीले देशमा ठूलो परिवर्तन ल्याएको, अहिलेसम्म पाएको उपलब्धिलाई

स्थायित्व दिँदै अगाडि बढेको र अहिले देशमा देखिएको सङ्घट हल गर्न जनताको सहयोग चाहिने बचाए। देशमा दुईपटक संसद् विघटन भएको र जनताको बलमा नै पुनर्स्थापित भएको घटना ताजै रहेकोले मुलुकमा अहिले बढ्दो गलत गतिविधि नियन्त्रणका लागि जनताको साथको आवश्यकता रहेको उनको भनाइ थियो।

प्रेस सेन्टरका अध्यक्ष दीपक गौतमको अध्यक्षतामा भएको कार्यक्रममा सचिव लीलामणि पोखरेललगायतले मन्तव्य व्यक्त गरेका थिए भने कार्यक्रम सञ्चालन प्रेस सेन्टरका मधेश प्रदेश संयोजक गोविन्द देवकोटाले गरेका थिए।

जगरनाथपुरमा अतिक्रमित जग्गा खाली गराइयो

प्रस, वीरगंज, २१ असोज / जगरनाथपुर गाउँपालिका-१ दसौतामा रहेको अतिक्रमित सिंचाइको जग्गा आज स्थानीय तहले खाली गराएको छ।

लामो समयदेखि अधिकांश भारतीयले सो जग्गा अतिक्रमण गरी घरटहरा बनाइ रक्सी बेच्ने तथा अन्य व्यापार गर्दै आएका थिए।

सिंचाइका कर्मचारीहरू विस्थापित भएपछि केही समय सशस्त्र प्रहरीले सो स्थानमा चेक प्वाइन्ट राखेको र पछि सो ठाउँबाट चेक प्वाइन्ट हटाइएपछि ५० बिघा जग्गा स्थानीयले कब्जा गरेका थिए।

डिभिजन सिंचाइ कार्यालयले पटकपटक अतिक्रमण हटाउने प्रयास गरे

पनि सो अतिक्रमण हटाउन सकेको थिएन। केही समयअगाडि अतिक्रमण हटाउन जाँदा प्रहरीमाथि ढुङ्गामुढा भएपछि टोली फिर्ता भएको थियो।

आज गापा अध्यक्ष श्रीकान्त यादवले

सेवा दिन नसकेको एटिएमबाट सेवाग्राही दुःखी

प्रस, वीरगंज, २१ असोज / एटिएम सेवा २४सँ घण्टा उपलब्ध गराउने बैंकको कथनी र करनीमा फरक

सेवाग्राहीहरूको गुनासो छ। गत शुक्रवार साँझ साढे सात बजे एटिएमबाट रकम ननिस्किएपछि निराश हुँदै एक सेवाग्राहीले

गुनासो गरेका छन्। एकजना सेवाग्राहीले लगातार तीन दिन साँझपख सो बैंकको एटिएमबाट रकम ननिस्किएपछि

एसबिआई आदर्शनगर र रामपुर शाखाका एटिएम। तस्वीर: प्रतीक

रहेको पाइएको छ। आवश्यक परेको बेला सेवाग्राहीहरूले रकम झिक्न नपाउँदा सास्ती खेप्नुपरेको छ। सेवाग्राहीहरूले बैंकको कथनीसँग सरोकार नभई चुस्त दुस्त सेवा पाउने अपेक्षा गर्छन्।

वीरगंजको श्रीपुरस्थित नेपाल एसबिआई बैंकको रामपुर शाखाको एटिएममा बारम्बार समस्या आउने र समस्या खेप्न बाध्य हुनुपरेको

नजीकैको नविल बैंकको एटिएमबाट रकम निकाल्नुपर्दा र ४५ अतिरिक्त शुल्क तिर्नुपरेको गुनासो गरे।

रामपुर शाखाका प्रबन्धक रामदेव साहले शुक्रवार साँझ शनिवारसम्म पुग्ने रकम राखेको तर प्राविधिक समस्या शनिवार बिहान मात्र हेर्न मिल्ने प्रतिक्रिया दिए। उनले २४सँ घण्टा सेवा भनिए (बाँकी अन्तिम पातामा)

विचारसार र सूक्तिहरू
जहाँ प्रेम छ, त्यहाँ जीवन छ, जहाँ जीवन छ, त्यहाँ आस छ, जहाँ आस छ, त्यहाँ विश्वास छ, जहाँ विश्वास छ, त्यहाँ चमत्कार हुन्छ नै।

प्रकाशक : प्रतीक प्रकाशन समूह प्रा. लि., वीरगंज-११
प्रधान सम्पादक : जगदीशप्रसाद शर्मा
व्यवस्थापक/सम्पादक : विकास शर्मा
सम्पादक : शत्रुघ्न नेपाल/ खड्गबहादुर श्रेष्ठ (प्रताप)
समाचार सम्पादक : राजाप्रसाद कुर्मी (आरके)
बारा विशेष प्रतिनिधि : गम्भीरा सहनी
मुद्रक : प्रतीक प्रकाशन समूह प्रा. लि. (अफ-सेट धापखाना)
जमुति सिनेमा हल रोड, वीरगंज-११ (नेपाल), पोस्ट बक्स नं. ७८, फोन नं. ०५५-५२५५२२, ५२३५०५
email: eprateekdaily@gmail.com, prateekdai.nik@yahoo.com
Website: www.prateekdaily.com

हमास र इजरायल

प्यालेस्टाइन विद्रोही समूह हमास र इजरायली सेनाबीच युद्ध शुरू भएको छ। विद्रोही हमासले बितेको शनिवार बिहान आकस्मिकरूपमा इजरायली भूभागमा एकतर्फी घातक आक्रमण गर्‍यो। हमास समूहले जमीन, आकाश र जल क्षेत्रबाट एकसाथ आक्रमण गर्दै इजरायल र प्यालेस्टाइनको सीमामा रहेका काँडेतार, पक्की पर्खाल भन्काउँदै इजरायलमा प्रवेश गरेका थिए। उनीहरूले कैंयन इजरायलीलाई नियन्त्रणमा लिएर गएका छन् भने विद्रोहीको रकेट र गोली प्रहारबाट ६५० जनाभन्दा धेरै इजरायलीको ज्यान गइसकेको छ। इजरायलतर्फ ज्यान गुमाउनेमा १० जना नेपाली नागरिकसमेत रहेको पुष्टि भएको छ। यसको प्रतिउत्तरमा इजरायलले थालेको सैन्य कारबाईमा ३५० जनाभन्दा बढी प्यालेस्टाइनी हताहत भएका छन्। युद्धमा दुवैतर्फ हजारौं सर्वसाधारण घाइते बनेका छन्। दुवैतर्फका कारबाईमा अधिकांश सर्वसाधारणको ज्यान गइरहेको खबर छ। इजरायलले प्यालेस्टाइनी लडाकू समूह हमासविरुद्ध युद्धको औपचारिक घोषणा गरेको छ। प्यालेस्टाइनी लडाकू हमासले इजरायली भूभागमा घुसपैठ गरी आक्रमण गरेपछि इजरायल सरकारले हमासविरुद्ध युद्धको औपचारिक घोषणा गरेको हो। इजरायल र प्यालेस्टाइनी लडाकूबीच जारी युद्धलाई ५० वर्षयताको सबैभन्दा घातक घटनाका रूपमा लिइएको छ।

इजरायलले युद्धलाई आफ्नो पक्षमा पार्न गाजाको सीमा क्षेत्रमा थप चार बटालियन सैनिक थप्ने तयारी गरिरहेको छ। त्यहाँ त्यसअघि नै ३५ बटालियन सैनिक तैनाथ छन्। प्यालेस्टाइनी छापामारको आक्रमणलाई विश्वले निन्दा गरेको छ। यस घटनामा अमेरिका क्रुद्ध बनेको छ भने चीनले दुवै पक्षलाई संयमता अपनाउन आग्रह गरेको छ। उता इरानले भने हमासको प्रशंसा गर्दै 'गौरवपूर्ण कदम' भनेको छ। अतः इजरायलमाथि भएको विद्रोही आक्रमणतर्फ विश्वको ध्यान केन्द्रित भएको छ। प्यालेस्टाइनी र इजरायलबीचको लडाईं सय वर्षभन्दा पुरानो हो। पूर्वी जेरुसेलम, गाजा र बेस्ट बैकमा बसोबास गर्ने प्यालेस्टाइनी र इजरायलीबीच बारम्बार तनाव एवं द्वन्द्व भएको छ। गाजामा प्यालेस्टाइनी लडाकू समूह हमासको शासन छ। हमास इजरायलविरुद्ध लड्दै आएको छ।

अहिले प्यालेस्टाइनी र इजरायलीबीच विवाचित भूमिमा पहिले अरबी मुस्लिमको बाहुल्यता र यहूदीहरू अल्पसङ्ख्यक थिए। त्यति बेला यहूदीहरूले युरोपमा उत्पीडन भोगिरहेका थिए। सोही कारण उनीहरूले हाल विवाचित क्षेत्रलाई आफ्नो राष्ट्रिय पहिचानसहितको गृहनगर बनाउन खोजे, जसलाई बेलायतको समर्थन थियो। तर पहिलेदेखि नै त्यहाँ रहेका अरब मुस्लिम वा प्यालेस्टाइनी समुदायले यो कदमको विरोध गर्‍यो। इन्द्रको सुरुआत यहींबाट भयो। यहूदीका निमित्त त्यो ठाउँ उसको पुख्र्पाँली थलो हो। त्यसैले ऊ आफ्नो अधिकार सुरक्षित रहोस् भन्ने चाहन्छ। यता प्यालेस्टाइनीले भने उक्त भूमिमा आफ्नो ऐतिहासिकरूपमा नै अधिकार रहेको दाबी गर्छ। विवाचित क्षेत्रमा इजरायलले यहूदीहरूको सङ्ख्या थपेको थपेको छ। सोही कारण अहिले पनि गाजा र बेस्ट बैकमा रहेका प्यालेस्टाइनीले इजरायलको दमन र शोषणको सामना गरिरहेको बताउने गरेका छन्। उनीहरूले आक्रोश र प्रतिशोध यसैगरी जाहेर गर्ने गरेका छन्। हमास विद्रोहीको माग र इजरायलको अडानबारे शान्तिपूर्ण वार्ताका लागि विश्व समुदायले दबाव दिन जरुरी छ।

कोचिड बाध्यता कि आवश्यकता

आधुनिक युगमा हरेक व्यक्तिका लागि 'शिक्षा' एउटा आवश्यकता बनिसकेको छ। हिजोआज विद्यालय शिक्षाबाहेक कैंयन प्रकारको शिक्षाको प्रचलन छ। आज सामुदायिक र संस्थागत विद्यालयहरूले जस्तो शिक्षा दिइरहेका छन्, त्यस परीक्षाको तयारी कोचिडबेगर सम्भव छैन। दुई दशक पहिले कमजोर विद्यार्थीहरूले मात्र कोचिड लिन्थे, अहिले यस धारणामा परिवर्तन आएको छ। वर्तमानमा कमजोर विद्यार्थी जहाँ उत्तीर्ण हुन कोचिड जान्छन् त्यही राम्रो विद्यार्थी अझ राम्रो ग्रेड हासिल गर्न कोचिड जान्छन्। वर्तमान प्रतिस्पर्धात्मक युगमा कोचिड आवश्यकता र फेशन दुवै भएको छ। यस कारण सङ्ख्यात्मकरूपले यसमा वृद्धि भइरहेको छ। हाम्रोजस्तो मुलुकमा हजाराँ सामुदायिक तथा संस्थागत विद्यालयहरू छन्, जसमा लाखौं केटाकेटी पढिरहेका छन् र त्यहाँ हुने राजनीतिक हस्तक्षेप, अभिभावक-शिक्षाको कमी र शिक्षाको उद्देश्य राम्रो जागीर हासिल गर्ने बन्दै गएकोले केटाकेटीहरूका लागि कोचिड बाध्यता र आवश्यकता दुवै भएको छ।

कुनै पनि परीक्षामा सफल हुनका लागि कठिन परिश्रमसँगै कोचिड संस्थाको भूमिका पनि महत्त्वपूर्ण हुन्छ। समयसँगै कोचिड संस्थाको महत्त्व र भूमिकामा पनि परिवर्तन आएको हेर्न र अनुभव गर्न सकिन्छ। पहिले कोचिड संस्थामा आफ्नो सन्तान पठाउन लज्जाको अनुभूति हुन्थ्यो, अहिले गर्वको अनुभूति हुन्छ। पहिले अभिभावकलाई के लाग्थ्यो भने कमजोर बच्चा मात्र कोचिड जाने गर्छन् तर आज यो स्थिति छैन। यस्तै कुरा पहिलेका विद्यार्थीहरूले पनि सोच्ने गर्थे तर जसैजसै परीक्षाको स्वरूपमा परिवर्तन हुँदै गयो, प्रतिस्पर्धाको स्तर पनि बढ्दै गयो, त्यही क्रममा अभिभावक तथा विद्यार्थीको सोच पनि परिवर्तन हुँदै गयो। आज कोचिड जानु भनेको शर्म हैन, गर्वको विषय बन्दै गएको महसूस हुन थालेको छ। यसको एकमात्र कारण के हो भने कोचिड पढ्ने विद्यार्थीहरूको सफलता प्रतिशत समयसँगै बढ्दै गएको छ।

आज लोकसेवा आयोग, मेडिकल, इन्जिनियरिङ, वैदिकलगायत अन्य क्षेत्रमा पनि सफलता पाउनको लागि कोचिड संस्थामाथि बढ्दो निर्भरताले के साबित गरेको छ भने कुनै पनि प्रकारको परीक्षामा सफलताको लागि कोचिड संस्था द्वारा प्रदान गरिने मार्गदर्शनको अहम् भूमिका हुन्छ। आज प्रतिभासँगै समय व्यवस्थापन पनि जरुरी छ, जसमा कोचिड संस्थाले महत्त्वपूर्ण भूमिका निभाएकै गर्दाछ। यसका लागि प्रतिभासँगै विद्यार्थीहरूले स्मार्ट, ट्रिकी र धैर्यवान बन्नु जरुरी छ र यस्ता सबैखाले परिस्थितिको लागि कोचिड संस्थाले विद्यार्थीहरूलाई राम्ररी तयार गर्छ।

कोचिड संस्थाको काम तोकिएको समयमा कोर्स पूरा गर्नु मात्र नभई पढाइ सँगसँगै उनीहरूमा हुने कमजोरीहरूबारे पनि सचेत गराउँछन् र त्यसलाई कसरी सुधार्ने भन्ने पनि सिकाउँछन्। कमजोरी हटाउनको लागि कोचिड संस्थाद्वारा समय-समयमा सेमिनार वा वन टू वन सेसन आयोजना गर्छन्। साथै विद्यार्थीहरूलाई छुट्टाछुट्टै पढाइन्छ पनि। यसमा त्यस्ता विषयमा बढी ध्यान दिइन्छ, जसमा विद्यार्थीहरूको रूचि थोरै हुन्छ वा उनीहरू कमजोर हुन्छन्। विद्यार्थीका अभिभावकलाई पनि घरमा पढ्ने वातावरण कसरी दिने भन्ने छलफलमा सामेल गराउँछन्। अहिले एकै समयमा बढी विषयको तयारी गर्नुपर्ने हुन्छ। यस परिवेशमा सबै विषयमा समानरूपले ध्यान दिनु अलि कठिन नै हुन्छ। यहीबाट कोचिड संस्थाको भूमिका प्रारम्भ हुन्छ। एउटै समयमा विभिन्न विषयको तयारी गराउन कोचिड संस्थाको भूमिका अहम् हुन्छ। प्रायः विद्यार्थीहरूलाई कुन विषयमा कति समय खर्च गर्ने भन्ने थाहा हुँदैन र कतिपय विषयमाथि उनीहरूले ध्यान नै दिदैनन्। तर यदि उनीहरू कुनै कोचिड संस्थामा तयारी गरिरहेका छन् भने त्यहाँ शुरु देखि नै परीक्षाको दृष्टिकोणले सबै विषय महत्त्वपूर्ण हुन्छ भन्ने प्रेरणा दिइन्छ र बताइन्छ कसरी कुन विषयमा कति ध्यान दिनुपर्छ। समयानुसार क्लास टेस्ट र ग्रुप टेस्टको आयोजन पनि गरिन्छ। प्रायः के देखिन्छ भने राम्रो गर्ने विद्यार्थीहरू पनि परीक्षा भवनमा गएर नर्वस वा भ्रमित हुन्छन् र अपरिपक्व जवाफ दिएर फर्कन्छन्। यदि विद्यार्थीहरूलाई पहिलेदेखि नै परीक्षा भवनको माहौल तयार गरेर सम्भावित

तनावसँग साक्षात्कार गराइयो भने उनीहरू परीक्षा भवनमा नर्वस हुँदैनन् र आफ्नो सम्पूर्ण ध्यान राम्ररी जवाफ लेख्नमा लगाउँछन्। यस कारण परीक्षा भवनको भय निकाल्नको लागि कोचिड संस्थाहरूले कैंयन प्रकारका परीक्षा

गार्डेन वा साना शहरमा हुने कोचिड व्यवसाय त कोचिड उद्योगको सानो रूप मात्रै हो। यसको वास्तविक रूप टेक्निकल परीक्षा, जस्तै-मेडिकल, इन्जिनियरिङ, एमबिए, लोकसेवा आयोगजस्ता परीक्षामा सफल हुनको लागि तयारी गराउने हो।

सञ्चालन गर्छन्। आज गार्डेनदेखि सदरमुकामसम्म कोचिड कक्षा सञ्चालनमा छ। आज कोचिड संस्थाहरू कुनै पनि परीक्षाको तयारी गराउने अहम् भूमिका निभाएर गरिरहेका छन् तर कुन कोचिड संस्थामा आफ्नो सन्तानलाई दाखिल गर्ने भन्ने कुरामा अभिभावकहरूको मनमा सदैव द्विविधा रहन्छ। यस कारण अभिभावकहरूले कुनै पनि कोचिड संस्थामा आफ्नो सन्तानलाई पठाउनुपूर्व विज्ञापनमा मात्र ध्यान नदिएर त्यसको उपलब्धिबारे प्रत्यक्ष पत्ता लगाउनुपर्छ। कोचिडको टापर लिस्टमा जुन विद्यार्थीको नाम हुन्छ ऊ त्यहाँको उत्पादन हो वा होइन भन्ने कुरामा पनि ध्यान दिनुपर्छ। त्यस संस्थाले कति वर्षदेखि सेवा दिइरहेको छ ? त्यसमा शिक्षाको आधुनिक उपकरणहरूको उपयोग भइरहेको छ वा छैन जस्ता कुराहरूलाई प्राथमिकताका साथ ध्यान दिनुपर्छ। यसबाहेक त्यहाँ गएर एक साताको डेमो लिनुपर्छ जसबाट त्यहाँ कस्तो पढाइ भइरहेको छ बुझ्न सकिन्छ। त्यहाँ पढिसकेका विद्यार्थीहरूसँग छलफल गर्नुपर्छ। प्रायः विद्यार्थी र अभिभावकहरूले यस्ता कुरामाथि ध्यान दिँदैनन् र परिणाम विद्यार्थीहरूले भोग्नुपर्छ।

विद्यार्थीहरू जति समय कोचिडमा व्यतीत गर्छन् त्यसभन्दा बढी समय घरमा अभिभावक समक्ष बिताउँछन्। यस कारण के आवश्यक छ भने कोचिड सँगसँगै घरमा पनि उनीहरूलाई पढ्ने वातावरण प्राप्त होस् जहाँ उनीहरू आफ्नो तयारीलाई निरन्तरता दिन सक्छन्। यस कार्यमा अभिभावकको भूमिका अहम् हुन्छ। यसर्थ अभिभावकहरूले विद्यार्थीहरूलाई पढ्नुको लागि प्रोत्साहित गरिराख्नुपर्छ। उत्साहपूर्वक उनीहरूको कमजोरीबारे अवगत गराइराख्नुपर्छ। यसबाहेक विद्यार्थीहरूलाई त्यस्ता चीजहरू, जसबाट उनीहरूको तयारी प्रभावित हुन सक्छ, टाढा राख्ने प्रयास गर्नुपर्छ। अर्थात् कोचिड संस्थाको तुलनामा अभिभावकको भूमिका धेरै महत्त्वपूर्ण हुन्छ। दुई-चार घण्टाभन्दा बढी समय विद्यार्थीहरू घरमै

व्यतीत गर्छन्। अर्थात् परीक्षाको वास्तविक तयारी उनीहरू घरमै गर्छन्। यस कारण समयको सदुपयोगलाई लिएर अभिभावकको भूमिका अहम् हुन्छ। कोचिडबाट जहाँ यति फाइदा हुन्छ त्यही यसबाट केही घाटा पनि हुन्छ। प्रतिस्पर्धा र सर्वोत्कृष्ट ग्रेड हासिल गर्ने होडले गर्दा बाल्यकालदेखि नै कोचिड लिन थाल्छन् र यसरी उनीहरूको बाल्यकालको अपहरण हुन्छ। त्यही अर्कोतिर विद्यार्थीहरू पहिले विद्यालय जान्छन् त्यसपछि कोचिडमा सामेल हुन्छन्। दुवै ठाउँबाट गृहकार्य गर्न बढी दबाव पर्छ। यसरी विद्यार्थीहरूमा तनाव उत्पन्न हुन्छ। निद्रा पूरा हुँदैन र उनीहरू ससाना कुरामा पनि रिसाउन थाल्छन्। यस्ता धेरै अभिभावक छन्, जो सन्तानलाई घरमै पढाउने गर्छन् र उनका सन्तान कक्षामा टप पनि गर्छन्। यदि तपाईंसँग ज्ञान र समय छ भने यसलाई आफ्नो सन्तानमाथि खर्चिनु बेस हुन्छ अन्यथा कोचिड पढाएर समय र पैसा बर्बाद गर्नुको कुनै प्रयोजन छैन। आज कोचिड व्यवसाय धेरै मुनाफा दिने व्यवसाय बन्दै गएको छ। गार्डेन वा साना शहरमा हुने कोचिड व्यवसाय त कोचिड उद्योगको सानो रूप मात्रै हो। यसको वास्तविक रूप टेक्निकल परीक्षा, जस्तै-मेडिकल, इन्जिनियरिङ, एमबिए, लोकसेवा आयोगजस्ता परीक्षामा सफल हुनको लागि तयारी गराउने हो। पहिले डाक्टर र इन्जिनियर बन्ने सपना थोरै विद्यार्थीको हुन्थ्यो, आज सबै विद्यार्थीले यस्तै सपना देख्छन्। त्यसैले आज यी क्षेत्रमा प्रवेश धेरै गाह्रो हुन्छ किनभने यसका लागि विशेष परीक्षा दिनुपर्छ र त्यसका लागि विशेष पढाइ पनि गर्नुपर्छ। यस्तो पढाइ कोचिड सेन्टरमै हुन सक्छ। हिजोआज राजधानी लगायत ठूलो शहरहरूमा यस प्रकारका कोचिड सेन्टरहरू छन् जसले एउटा ठूलै उद्योगको रूप लिइसकेको छ। निष्कर्षतः के भन्न सकिन्छ भने कोचिड व्यवसाय आज ठूलो व्यवसाय बन्दै गएको छ। कोचिडमा पढाउने शिक्षकहरूलाई पनि राम्रो आमदनी भइरहेको छ। अभिभावकहरूले पनि आफ्नो सन्तानमाथि यस प्रतिस्पर्धात्मक युगमा सफल हुने सोच्नका साथ खर्च गरिरहेका छन्। सबै एक अर्काभन्दा अघि बढ्ने होडमा लागेका छन्। यस कारण राम्रो शिक्षाबेगर केटाकेटीहरूको भविष्य उज्वल हुन सक्दैन।

अतिक्रमण हटाएर घण्टाघर बनाउँछु -नगरप्रमुख चौहान

प्रस, पोखरिया, २१ असोज / पोखरिया नगरपालिका कार्यालयले वडा नं ४ बजारमा रहेको वीरगंज चिनी कारखानाको अतिक्रमित पुरानो आवासीय क्षेत्र खाली गराउने भएको छ। नगरप्रमुख प्रद्युम्न चौहानले सोमवार बिहान सो अतिक्रमित क्षेत्र खाली गराउने र नपाको निर्णय अनुसार घण्टाघर बनाउने बताएका छन्।

पोखरिया नपाका पूर्वप्रमुख दीपनारायण रौनियारकै पालामा वीचिकालिको आवासीय क्षेत्र अतिक्रमण गरेर पक्की घर बनाएर भाडा असुल गर्दै आएको मानव कल्याण युवा क्लब, शम्भु कान्, गोरख कान्, ललन कुमीसहितका मानिसहरूलाई अतिक्रमण हटाउन सूचना गरिएको थियो। रौनियारकै पालामा नपाले घण्टाघर बनाउने निर्णय गरेको थियो। अहिले नगरप्रमुख चौहानले पनि घण्टाघर

बनाउने योजना अघि सारेका छन्। नपाको निर्णयविरुद्ध क्लब र अतिक्रमणकारी व्यक्तिहरू अदालतको शरणमा गएका थिए। तर नपाको हुक्मा निर्णय भएपछि नपाले ३५ दिने सूचना तीनपटक जारी गरिसकेको छ भने भोलि सोमवार भोलि खाली गराउने सूचना जारी गरेको छ।

नपाको सूचनापछि क्लबका अध्यक्ष राजु गिरीले आज नगरप्रमुख चौहानलाई सूचना अनुसारको गतिविधि नगर्न ध्यानाकर्षण गराएका छन्। तर नगरप्रमुख चौहानले अदालतबाट पक्षमा निर्णय भएको र घण्टाघर

